

ПЕНЧО САВОВ - ЙОРДАН ВОЖИЛОВ

Двамата опълченци от Панегюрище Стою и Сава Пенчеви, за които поменях, се занимаваха в Пловдив с гостилничарство. Гостилниците на Стою бяха до нашата къща. Превзеха много хубави къфлети. Тенджерите, винаги добре каландисани и лъснати, бяха поставени на тезгяха. Под тях се намираше печката, за да бъдат ястията по всяко време топли. Искеше ли някой да се нахрани, отваряше капаци те на тенджерите, за да види самото ястие и да избере от кое да си поръча. Всичко беше изрядно по вкус и по качество. Хората се тълпяха, но гостилниците, тясна и продълговата, побираше само осем души. Клиентите бяха предимно еснафи.

Макар Стою да беше много смирен човек, след като свършеше вечер работата си и изпратеше клиентите, попейваше си и, развеселен, почваше да слави комунистички.

Сава Пенчев живееше по-наострани.

И двамата имаха стари турски къщи с доста големи дворове.

Сава имаше син, Пенчо Савов, който завърши презо. Вещата на пиене, беше много скромен.

И двамата брета се поминеха рано.

Пенчо Савов още като студент влезе в Социалистическата партия. Като завърши стана адвокат и дойде в Пловдив да упражнява професията си.

Имаше две сестри - едната бе учителка, а другата се ожени за аптекаря Груев, който работеше в католическата болница и впоследствие стана лекар.

Пенчо Савов дружеше с Димитър Благоев, по това време учител в пловдивската гимназия. Той беше обрязувал социалистически кръ-